

[Lizzie Lichtenberg]

per i befolkningen. Opmærksomheden vil blive flyttet fra nybyggeriet til eksisterende boligere og boligområders sociale og tekniske kvalitet samt til udnyttelsen af dem.

Den konservative folketingsgruppe deler derfor regeringens opfattelse af, at byfornyelse vil spille en meget stor rolle i de kommende års boligpolitik. Hvor starten på saneringsindsatsen var præget af omfattende nedrivninger med henblik på at udrydde de deciderede slumkvarterer, bør fremtidens byfornyelse være forebyggelse og bevaring frem for nedrivning. Derved kan vi udnytte de eksisterende bygningsmæssige ressourcer bedre, og vi kan endvidere bevare vort nuværende bybilledes arkitektoniske og miljømæssige værdier. Der må sikres den mest hensigtsmæssige udnyttelse af eksisterende bygninger.

Boligbehovet bestemmes af befolkningens størrelse og vækst, af befolkningens aldersstruktur, af husstandens sammensætning, af indkomstforhold og af erhvervsudvikling i kommunerne.

Når man taler om øget mobilitet på boligmarkedet, må der også tages hensyn til, hvor erhvervsudviklingen i kommunerne finder sted. Vi kan konstatere, at der i øjeblikket er en tendens til, at erhvervene flytter fra øst mod vest, og det betyder, at i de kommuner, hvor en ny erhvervsvirksomhed bliver opført, skal der skaffes boliger til medarbejderne ved denne virksomhed. Derved involveres kommunerne i denne planlægning.

De boliger, vi bygger i dag, vil holde langt ind i næste århundrede. Det er derfor nødvendigt, at der skabes et varieret boligudbud, som kan opfylde fremtidens varierede behov og tage hensyn til ændringer i samværs- og adfærdsmønstre. Det vil også være en god idé, at boligerne indgår i integrerede boligområder, så der findes en bolig for næsten enhver smag og enhver pengepung.

Der vil blive brug for større fleksibilitet til løsning af boligproblemerne. En bevægelse hen imod et frit, men samtidig socialt afbalanceret boligmarked vil ganske givet fjerne en del af de nuværende hindringer for en bedre udnyttelse af de eksisterende boliger, men jeg deler regeringens opfattelse af, at der vil blive tale om en langvarig forandringsproces.

De overvejelser, regeringen har om begrænsning af boligsubsidier, er nødvendige. Af

»Budgetanalyse af boligområdet« offentliggjort af Boligministeriet, Finansministeriet, Skatteministeriet og Økonomiministeriet i juni 1989 fremgår det, at med de nuværende boligpolitiske regelsæt og den nuværende byggeaktivitet vil en stigning i de direkte offentlige subsidier til boligformål være på fra godt 10 mia. kr. i 1990 til godt 15 mia. kr. i år 2000 opgjort i 1990-tal. En stigning på omkring 50 pct. må påkalde sig opmærksomhed, og der må tages hensyn til den i den videre planlægning af det boligpolitiske regelsæt, men i stedet for at tage en almindelig nedskæringspolitik i brug, bør man gå ind i de forhold, som er årsag til stigningen, og ad den vej få sat beløbet ned.

Der nævnes også i redegørelsen, at boligministeren har nedsat en arbejdsgruppe, som inden 1. april 1990 skal fremkomme med forslag til forenkling af lovgivningen og omlægning af boligstøtten.

I den sidste del af dagsordenen af 6. april 1989 udtrykkes et ønske om, at der kan findes mulighed for at nedbringe huslejen i det almennyttige byggeri uden yderligere offentlige udgifter. Vi ved jo, at de almennyttige boligselskabs rolle er at sørge for gode, billige boliger til alle, så de borgere, der har lyst til at bo i denne form for byggeri, også økonomisk kan klare det.

Det er ikke bare lejerne og staten, der er interesseret i, at huslejen er på et rimeligt niveau, dvs. at de direkte og indirekte udgifter skal reduceres, men også kommunerne er det, fordi det almennyttige boligselskab har en særlig betydning for kommunernes boligpolitik, da varetagelsen af såkaldte boligsociale opgaver i vid udstrækning sker ved hjælp af denne sektor.

Det Konservative Folkeparti ønsker derfor ikke bare at nedsætte huslejen ved en omlægning af den offentlige støtte til det almennyttige byggeri, men vi mener, at huslejen skal nedsættes ved, at omkostninger til opførelse og drift bliver reduceret gennem bedre udnyttelse af den teknologiske udvikling, bedre byggetilrettelæggelse og styring, udformning af udenomsarealerne og deres daglige vedligeholdelse, ved konkurrence inden for byggeriet og endelig ved, at udgifterne til køb, byggemodning, byggeomkostninger og udstyr i boligen også omfattes af konkurrence på området.